

Beszámoló

Ösztöndíjam sikeresen hozzásegített annak eléréséhez, hogy rendezői államvizsgámat befejezhessem. Erre önerőből nem lettem volna képes, mert az anyagiak nagyban meghatározták körülményeim. A Művészeti Egyetem rendező szakát még 2008-ban elkezdtem, de életem nem úgy alakult, hogy ezt be is tudjam fejezni. Nagy örömmre szolgált, amikor tudatosult bennem, hogy az ösztöndíj által végre pontot tudok tenni ennek a végére.

Munkám első szakasza abban állt, hogy rendszeresen bejártam a Művészeti Egyetemre annak érdekében, hogy megtaláljam azokat az embereket, színészeket, akikkel ezt a munkát lekezdhetem. Szerencsémre meg is találtam, így hosszas beszélgetések követték ezen találkozást. A beszélgetések alatt tisztázódott a darabválasztás, szereposztás. További fejtörést igényelt a darab (Csongor és Tünde) tartalmi, illetve eszmei mondanivalójának egyeztetése. Ez volt a munka egyik oroslánrésze, ahogyan egy alkotócsapat megtalálja a közös utat egy közös tartalom felé.

A munka második szakaszában a szövegre esett a nagyobb hangsúly. Mivel egy XIX sz.-di szövegről beszélünk, fontosnak tartottam ezt a szöveget maivá tenni. Sokszor akadozott a nyelv és botladozott a gondolat, de végül sikerült a magunk otthonosságára rálelni Vörösmarty soraiban.

A mű tartalmát tekintve nem is olyan egyszerű. A mesei, népmesei, széphistóriai tárgy keretei között Vörösmarty a romantika alapkérdéseire: a személyiség kiteljesedésének lehetőségeire, a boldogság mibenlétére keresi a választ. A mű középpontjában Csongor út- és boldogságkeresése áll. A kiindulópont a kert, a virágzó fával, a végpont az elvadult kert. Önmagába visszatérő útról van tehát szó, jelezve azt, hogy az emberi boldogság és kiteljesedés nem a tér függvénye. A kert jelképesen is értelmezhető, az ember természetes élettereként, az Édenkertként, ahonnan kiűzetünk, elvagyódunk a világba, de ahova visszatérve már nem leljük föl otthonunkat, a paradicsomi állapotokat. A történet estétől éjfélig, sötétedésig tart. A körkörösség, az önmagába visszatérés ismét azt jelzi, hogy a boldogság nem a múlt idő függvénye. A polgári világ háromféle kiteljesedési lehetőségét jelképezi. A Kalmár a polgári világ haszonelvűségét, a pénz mindenhatóságát szimbolizálja. A Fejedelem a Napóleon-kultusz jelképe, a világot leigázni tudó emberi erőt példázza. A Tudós a felvilágosodás racionalizmusának jelképe, az ész mindenhatóságába vetett hit kifejezője, s egyúttal a Hegel

által előrevetített nem-művészi korszak képviselője. A felkínált lehetőségek tévútnak bizonyulnak, mindhárom allegorikus szereplő reményeiben megcsalattatva, kisémmizve érkeznek vissza a kiindulóponttra.

Ezen probléma körök megvitatására adott lehetőséget a dráma és az alkotócsapat. Az előadás elő bemutatójára május végén kerül sor a Színművészeti Egyetem egyik osztálytermében.

Az ösztöndíj segítségével finanszírozni tudtam a vizsgadíjam és biztosítani tudtam az előadás részleges kellékeit. Illetve létfenntartásomat is nagyban segítette, mert nélküle egyéb munkát is kellett volna vállalom, a meglévők mellett, ami időm szűkösségét eredményezte volna. Ha nincs az ösztöndíj nem tudtam volna megfelelő időt szánni munkám pontos és tüzetes kidolgozására.